

Bekendtgørelse om de kommunale skolemyndigheders stilling til de kommunale eksamensskoler.

I henhold til § 56 i lov nr. 200 af 12. april 1949 om det kommunale skolevæsenes styrelse og tilsyn fastsætter undervisningsministeriet herved for de kommunale eksamensskolers vedkommende følgende særlige regler om skolekommissionens, skolenævnets, skoleinspektionens, skolelederens, lærerrådets og fælleslærerrådets beføjelser, som følger af disse skolers stilling som eksamensskoler og det tilsyn, som staten gennem sin undervisningsinspektion fører med deres arbejde.

A. Eksamensskoler udenfor København.

§ 1.

Skolekommissionen og skolenævnet har overfor eksamensskolerne de i lovens §§ 5—8 og §§ 11—13 samt § 15 omhandlede beføjelser med følgende ændringer:

- Undervisningsmidler til eksamensskoler skal godkendes af den pågældende undervisningsinspektør.
- Arbejdets fordeling mellem lærerne skal godkendes af den pågældende undervisningsinspektør.
- Med hensyn til optagelse af børn i skolen gælder — for så vidt der ikke på skoleplanen eller på anden måde, jfr. for Frederiksberg og Gentofte kgl. anordning af 1. november 1939, er fastsat særlige regler om en for alle eksamensskoler i kommunen fælles optagelsesprøve — følgende:

Spørgsmålet om, hvorvidt et barn overhovedet er kvalificeret til optagelse i en eksamensskoles 1. klasse eller senere klasser, må afgøres af skolens leder. Anerkendes flere børn som kvalificerede til optagelse, end skolen kan optage, træffes valget mellem de pågældende børn derefter af skolekommissionen (skolenævnet).

Om et barn kan opflyttes i højere klasse, afgøres af skolens leder efter forhandling med de ved eksamensskolen virkende lærere på et møde, der indkaldes og ledes af skolelederen, for gymnasieskolernes vedkommende under iagttagelse af reglerne i reglement for skolerådene ved statens højere almenskoler af 23. juli 1920 § 4, således som dette er ændret ved bekendtgørelse af 7. november 1940.

- Bestemmelse om årsprøvens ordning og omfang skal tages efter indstilling fra skolens leder. For de statskontrollerede eksaminer gælder de for disse fastsatte regler.
- Udkast til undervisningsplaner for eksamensskoler skal udarbejdes efter forhandling med skolens leder, hvis erklæring skal medfølge ved sagens forelæggelse for undervisningsinspektøren og den stadfæstende myndighed.
- Indstilling om besættelse af lærerembeder ved en eksamensskole skal ske efter forud indhentet erklæring fra skolens leder. Denne erklæring skal medfølge ved sagens forelæggelse for undervisningsinspektøren og for den indstillende og den kaldende myndighed. Skolenævnet deltager ikke i indstillinger med hensyn til rektor-, lektor- eller adjunktembeder samt embeder som anden fastansat lærer ved en kommunal gymnasieskole.

§ 2.

Skoleinspektionen stadfæster undervisningsplanerne for eksamensskolerne på landet, men de skal forinden forelægges den pågældende undervisningsinspektør til erklæring.

§ 3.

Skolelederen har som indehaver af eksamensretten det pædagogiske ansvar for en eksamensskoles hele undervisning.

I tilfælde af uoverensstemmelse mellem skolelederen og de kommunale myndigheder i pædagogiske spørgsmål vil sagen være at forelægge ministeriet.

§ 4.

Lærerrådet ved en kommunal eksamensskole — kommunal mellem- og realskole (realskole) eller kommunal gymnasieskole — har ret til at blive hørt om,

- med hvilke fag et ledigt embede skal oplås,
- årsprøvens ordning og omfang i de af skolens klasser, der ikke slutter med en statskontrolleret eksamen,
- prøvens ordning og omfang i de af skolens klasser, der slutter med en statskontrolleret eksamen, i det omfang prøven i disse klasser ikke er fastlagt af den pågældende undervisningsinspektør.

For lærerrådet ved en kommunal gymnasieskole gælder særligt, at det har ret til at blive hørt om forslag til skoleplan for gymnasieskolen og ændringer i denne, herunder oprettelse og nedlæggelse af embeder ved gymnasieskolen samt om ordensregler og regler for skolelægeordningen, skoletandlægeordningen og skolebespisningen ved gymnasieskolen. I skolekommissionens behandling af sager, der vedrører en kommunal gymnasieskole, deltager dennes rektor og lærerrådsformand. På den anden side deltager den kommunale gymnasieskoles lærerpersonale ikke i fælleslærerrådets behandling af forslag til skoleplan for den kommunale folkeskole og de til denne knyttede mellem- og realskoleklasser og ændringer i denne, herunder oprettelse og nedlæggelse af embeder, eller i behandlingen af de øvrige i første punktum nævnte forhold, for så vidt angår den kommunale folkeskole og dertil knyttede eksamensskoleklasser.

Iøvrigt har lærerrådene de samme beføjelser ved kommunale eksamensskoler som ved andre kommunale skoler, jfr. dog § 1 c.

§ 5.

Fælleslærerrådet har ikke ret til at udtale sig om forslag til skoleplan for en kommunal gymnasieskole og ændringer i denne, herunder oprettelse eller nedlæggelse af embeder. Det har heller ikke ret til at udtale sig om gymnasieskolens ordensregler.

Det har iøvrigt de samme beføjelser overfor kommunale eksamensskoler som overfor andre kommunale skoler.

B. Eksamensskoler i København.

§ 6.

Med hensyn til skoleinspektionen og skolenævnene i København gælder ikke særlige regler for eksamensskolerne.

§ 7.

Undervisningsinspektøren har de samme beføjelser med hensyn til de i § 1 og § 2 omhandlede forhold som ved eksamensskoler udenfor København.

§ 8.

Skolelederen har samme stilling som ved eksamensskoler udenfor København, jfr. dog kgl. anordning af 1. november 1939.

§ 9.

Med hensyn til lærerråd gælder ikke særlige regler for eksamensskolerne. Fælleslærerrådet har ikke ret til at udtale sig om undervisningsmidler og undervisningsplan for eksamensskolerne, men har iøvrigt samme myndighed som med hensyn til de andre kommunale skoler.

C. Almindelige bestemmelser.

§ 10.

I tilfælde af uoverensstemmelse mellem den pågældende undervisningsinspektør og de kommunale myndigheder vil sagen være at forelægge ministeriet.

Undervisningsministeriet, den 27. januar 1951.

Flemming Hvidberg.

/Eiler Mogensen.

Nr. 30.

29. januar.

Bekendtgørelse om ændring i bekendtgørelse nr. 270 af 6. september 1930 om undersøgelse af reflektionsinstrumenter og kikkerter til skibsbrug.

I medfør af lov om tilsyn med skibe af 29. marts 1920, jfr. lovbekendtgørelse nr. 177 af 15. april 1930, fastsættes herved følgende:

§ 1.

§ 5 i bekendtgørelse nr. 270 af 6. september 1930 om undersøgelse af reflektionsinstrumenter og kikkerter til skibsbrug affattes således:

„For undersøgelse samt udstedelse af certifikat for et reflektionsinstrument betales en afgift på 20 kr.

Der vil for tiden ikke kunne foretages undersøgelse af kikkerter.

For reflektionsinstrumenter, der prøves, men ikke tilfredsstillende prøverne og derfor ikke får certifikat, betales halv afgift.

For udstedelse af certifikatgenparter betales 3 kr. pr. stk.“

§ 2.

Denne bekendtgørelse træder i kraft 10. februar 1951.

Hvilket herved bringes til almindelig kundskab.

Ministeriet for handel, industri og søfart, den 29. januar 1951.

O. Weikop.

/J. Duborg.

Bekendtgørelse om ændring i bekendtgørelse nr. 41 af 30. januar 1930 vedrørende undersøgelse af kompasser.

I medfør af lov om tilsyn med skibe af 29. marts 1920, jfr. lovbekendtgørelse nr. 177 af 15. april 1930, fastsættes herved følgende:

§ 1.

De sidste 2 stk. under afsnit II, certifikater og afgifter m. v., i bekendtgørelse nr. 41 af 30. januar 1930 vedrørende undersøgelse af kompasser udgår og erstattes med følgende:

„For undersøgelse samt udstedelse af certifikat betales følgende afgift:

For bådkompasser 10 kr. pr. kompas og for alle andre kompasser 20 kr. pr. kompas. For tørkompasser med reserveroser forhøjes afgiften med 50 pct.

For kompasser og reserveroser, der ikke tilfredsstillende prøverne og derfor ikke får certifikat, betales halv afgift.

For udstedelser af certifikatgenparter betales 3 kr. pr. stk.“

§ 2.

Denne bekendtgørelse træder i kraft 10. februar 1951.

Hvilket herved bringes til almindelig kundskab.

Ministeriet for handel, industri og søfart, den 29. januar 1951.

O. Weikop.

/J. Duborg.

29. januar.

Nr. 32.

Bekendtgørelse om ændring i bekendtgørelse nr. 40 af 30. januar 1930 vedrørende undersøgelse af skibslanterner.

I medfør af lov om tilsyn med skibe af 29. marts 1920, jfr. lovbekendtgørelse nr. 177 af 15. april 1930, fastsættes herved følgende:

§ 1.

§ 19 i bekendtgørelse nr. 40 af 30. januar 1930 vedrørende undersøgelse af skibslanterner affattes således:

„For undersøgelse samt udstedelse af certifikat betales følgende afgift:

For lanterner af 1. størrelse 20 kr. pr. lanterne og for lanterner af 2. størrelse samt for lanterner for småfartøjer 10 kr. pr. lanterne.

For lanterner, der er indrettet både til petroleums- og elektrisk belysning, forhøjes afgiften med 50 pct. For lanterner, der ikke tilfredsstillende prøverne og derfor ikke får certifikat, betales halv afgift.

For udstedelse af certifikatgenparter betales 3 kr. pr. stk.“

§ 2.

Denne bekendtgørelse træder i kraft 10. februar 1951.

Hvilket herved bringes til almindelig kundskab.

Ministeriet for handel, industri og søfart, den 29. januar 1951.

O. Weikop.

/J. Duborg.